

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11/2568

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ว. จำกัด (มหาชน) โจทก์
การไฟฟ้านครหลวง จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ โจทก์เป็นผู้รับประกันอัคคีภัยรับช่วงสิทธิจากนาย ส. ผู้เอาประกันภัย ยื่นฟ้อง
การไฟฟ้านครหลวงเป็นจำเลยโดยอ้างว่า จำเลยประพฤติดัดสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโดยละเลยไม่
ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์การจ่ายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการ
ให้บริการ เป็นเหตุให้กระแสไฟฟ้าลัดวงจรเกิดประกายไฟและระเบิดจนเกิดเพลิงลุกไหม้สายไฟฟ้า
เสาไฟฟ้าและหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งใช้เป็นอุปกรณ์ส่งกระแสไฟฟ้าอันเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยและ
เพลิงลุกลามไหม้ทรัพย์สินที่โจทก์รับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหาย โจทก์ขอให้เงินค่าเสียหายให้
แก่นาย ส. ผู้เอาประกันภัยแล้ว จึงรับช่วงสิทธิฟ้องจำเลย ขอให้ชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อม
ดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า เหตุที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากการผิดสัญญาซื้อขายไฟฟ้า แต่เป็น
เหตุละเมิดที่ไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของจำเลย และไม่ได้เกิดจากความชำรุด
บกพร่องจากทรัพย์สินหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าของจำเลย แต่เกิดจากความประมาทของนาย ส.
ผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่เกิดเหตุ จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบ โจทก์ขอให้ยกฟ้อง จำเลย
ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลปกครอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาซื้อขาย
ไฟฟ้าระหว่างจำเลยกับนาย ส. ผู้เอาประกันภัย แต่สัญญาซื้อขายไฟฟ้าในคดีนี้มีได้มีลักษณะ
อย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. 2542 เพราะเป็นเพียงสัญญาซื้อขายอันเป็นนิติสัมพันธ์ในทางแพ่งภายใต้หลัก
กฎหมายแพ่งระหว่างคู่สัญญาเท่านั้น สัญญาพิพาทคดีนี้จึงเป็นเพียงสัญญาทางแพ่งที่มีคู่สัญญา
ฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางเห็นว่า คดีนี้ เมื่อโจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีหน้าที่ต้องตรวจสอบสภาพ
อุปกรณ์การจ่ายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีตามมาตรฐานคุณภาพการบริการ แต่จำเลยละเลยต่อหน้าที่
ไม่ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์การจ่ายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีตามมาตรฐานคุณภาพการให้บริการ จึง
แปลความได้ว่าโจทก์ประสงค์จะฟ้องว่าจำเลยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ในการ
ตรวจสอบและดูแลบำรุงรักษาหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งเป็นกิจการสาธารณูปโภคเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า
ให้มีความปลอดภัยในการใช้และส่งพลังงานไฟฟ้า รวมถึงการป้องกันอันตรายที่จะเกิดต่อ
ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ทำให้ทรัพย์สินที่โจทก์รับประกันภัยไว้ได้รับความ
เสียหาย จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9
วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่
ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้ว คดีนี้แม้โจทก์บรรยาย
ฟ้องถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีว่าจำเลยผิดสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโดยละเลยไม่ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์
การจ่ายไฟฟ้าให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการให้บริการอันเป็นการผิดสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

และเป็นการกระทำละเมิด ทั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีความเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งก็ตาม แต่คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้รับประกันอัคคีภัยรับช่วงสิทธิจากนาย ส. ตามกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยหากเกิดอัคคีภัยแก่ทรัพย์สินที่เอาประกัน ต่อมาเกิดเหตุไฟไหม้ทรัพย์สินที่เอาประกันเนื่องจากกระแสไฟฟ้าลัดวงจรที่เสาไฟฟ้าที่ต่อกระแสไฟฟ้าเข้าภายในโรงงาน อันเกิดจากการที่จำเลยละเลยไม่ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการให้บริการ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินที่เอาประกัน ขอให้ชดเชยค่าเสียหาย จึงเห็นได้ว่าข้อพิพาทในคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (3) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร เมื่อการไฟฟ้านครหลวง จำเลย เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามนัยบทนิยาม "หน่วยงานทางปกครอง" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มีวัตถุประสงค์ในการผลิต จัดให้ได้มาและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า และมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงอำนาจจัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของจำเลย รวมทั้งในการดำเนินกิจการของจำเลยให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชนและความปลอดภัย ตามมาตรา 6 มาตรา 13 (6) และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 เมื่อข้อเท็จจริงตามคำฟ้องคดีนี้โจทก์บรรยายอ้างว่า จำเลยละเลยไม่ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์การจ่ายไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีตามมาตรฐานคุณภาพการให้บริการ เป็นเหตุให้เกิดเพลิงลุกไหม้อุปกรณ์ส่งกระแสไฟฟ้าอันเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยและเพลิงลุกลามไปไหม้ทรัพย์สินที่โจทก์รับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหาย โดยโจทก์ได้ชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว โจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยจึงรับช่วงสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลยกรณีตามคำฟ้องจึงเป็นการฟ้องว่าจำเลยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ในการตรวจสอบและดูแลรักษาความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดทำสาธารณูปโภคตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันของโจทก์อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/11/2568>